

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedy senátu Mgr. Ing. Petra Šuránka a soudců Mgr. Věry Pazderové, LL.M., M.A. a JUDr. Davida Krysky ve věci

žalobce:

proti

žalovanému: **Obecní úřad Kamenný Přívoz**
sídlem č. p. 285, Kamenný Přívoz

o žalobě na ochranu proti nečinnosti žalovaného

takto:

- I. Žalovanému se ukládá, aby ve lhůtě 15 dnů od právní moci tohoto rozsudku rozhodl o žádosti žalobce o poskytnutí informací ze dne 5. 6. 2021.
- II. Žalovaný je povinen zaplatit na náhradě nákladů řízení žalobci částku 2 000 Kč, a to do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

Vymezení věci a obsah podání účastníků

1. Žalobce se žalobou podle části třetí, hlavy druhé, dílu druhého zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) upravenou podáním ze dne 9. 11. 2022 domáhá, aby soud žalovanému uložil odpovědět na žádost žalobce ze dne 5. 6. 2021 o poskytnutí informací v elektronické podobě v souladu s § 4a zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění zákona č. 12/2020 Sb. (dále jen „informační zákon“). Žádost byla podána elektronickou formou, žalobce výslovně požadoval poskytnutí informace v elektronické podobě a žalovaný disponuje elektronickou verzí informace nebo ji může bez nepřiměřené zátěže vytvořit.

Shodu s prvopisem potvrzuje: Jana Nytrová

Žalovaný do doby podání žaloby v rozporu s rozhodnutím Krajského úřadu Středočeského kraje (dále jen „krajský úřad“) ze dne 29. 11. 2021, č. j. 148044/2021/KUSK, žalobci požadované informace neposkytl. Požadované informace se žalovaný snažil doručit v listinné podobě, ale jelikož žalobce s touto formou nesouhlasil, zásilku nepřevzal. Dále žalobce požaduje, aby soud žalovanému uložil, aby do 3 měsíců od nabytí právní moci rozsudku zajistil odpovídající školení pro osoby odpovědné za zpracování žádostí podle informačního zákona.

2. Ve vyjádření k žalobě (v jejím původním znění) žalovaný uvedl, že žaloba postrádá jednoznačný petit, a proto ji považuje za neurčitou. Žalobce před podáním žaloby nevyčerpal prostředek k ochraně před nečinností podle § 80 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“). Žalovaný žalobci požadované informace poskytl, „*pouze volil jinou formu, na danou věc a pro rychlé vyřízení věci přílehavější, než žalobce bez legitimního důvodu požadoval*“. Žalobce si však požadované informace v listinné podobě nepřevzal. Žalovaný zpochybňuje svou pasivní žalobní legitimaci, a to jednak proto, že není orgánem, který by měl vůči žalobci vydat rozhodnutí či osvědčení, jednak kvůli podjatosti všech svých úředních osob, kterou oznámil krajskému úřadu. Jelikož ke dni vyjádření žalovaného krajský úřad o podjatosti a případné delegaci nerozhodl, domnívá se žalovaný, že pasivně legitimovaným je krajský úřad.
3. Žalovaný dále uvádí, že poskytnutí informací žalobci v listinné podobě, tedy umožnění jejich vyzvednutí na podatelně žalovaného a zaslání prostřednictvím poskytovatele poštovních služeb, bylo v souladu s právními předpisy, zejména s § 4a odst. 1 *in fine* informačního zákona a § 17 odst. 1 větou druhou zákona č. 300/2008 Sb., o elektronických úkonech a autorizované konverzi dokumentů, ve znění pozdějších předpisů, jelikož žalobce „*požadoval větší počet dokumentů, kterými navíc žalovaný nedisponoval v elektronické podobě*“. Žalovaný proto odmítá, že by se v projednávané věci dopustil nečinnosti či jakkoliv omezil právo žalobce na informace. Rozhodnutí žalobce nepřevzít si požadované informace v listinné podobě nemůže jít žalovanému k tíži. Postup žalobce označuje žalovaný za šikanu. Domáhá-li se žalobce poskytnutí informací způsobem umožňujícím dálkový přístup, jde o žádost mimo rámec informačního zákona a neoprávněnou ingerenci do oblasti upravené § 95 odst. 2 zákona č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení), ve znění pozdějších předpisů. Žalovaný na svých internetových stránkách průběžně zveřejňuje zápisy ze zasedání zastupitelstva a do budoucna předpokládá, že zde budou umístěny i zápisy, které jsou předmětem žaloby. Žalovaný proto navrhuje, aby soud žalobu odmítl, nebo aby ji jako nedůvodnou zamítl a uložil žalobci povinnost nahradit žalovanému náklady řízení.
4. K jednání dne 4. 1. 2023 se žalovaný nedostavil a svou neúčast omluvil, ač to byl on, kdo s rozhodnutím věci bez nařízení jednání nesouhlasil.

5. Žalobce při jednání dne 4. 1. 2023 setrval na dosavadním stanovisku. Dále mimo jiné uvedl, že v mezidobí se na internetových stránkách žalovaného objevily některé zápisy ze zasedání zastupitelstva, avšak stále tam chybí některé z těch, o jejichž zveřejnění žádal (k tomu navrhl provést důkaz sjetinou z internetových stránek obce Kamenný Přívoz ze dne 4. 1. 2023). Žalobce žádný funkční odkaz na požadované informace od žalovaného neobdržel. Požadované dokumenty mu nikdy nebyly v elektronické podobě zaslány, v listinné podobě je odmítl převzít. Pokud žalovaný informace neposkytne nebo poskytne jen jejich část, měl by vydat rozhodnutí o odmítnutí žádosti nebo její části. Žalovaný však zásadně formuluje odpověď neformálně a nevydává rozhodnutí o odmítnutí žádosti, pouze konstatuje, že informací nedisponuje. Tím systematicky porušuje informační zákon. V odpovědích žadatelům neuvádí, jakým způsobem je možné podat odvolání proti rozhodnutí povinného subjektu či stížnost na postup při vyřizování žádosti o informace, nebo jak postupovat, nesouhlasí-li žadatel s výší poplatku. Rovněž není pravdivé tvrzení žalovaného, že žádosti o informace bude vyřizovat pouze starosta. K prokázání těchto tvrzení také navrhl důkazy. V rámci závěrečného návrhu již žalobce nepožadoval, aby soud

žalovanému uložil zajistit odpovídající školení pro osoby odpovědné za zpracování žádostí podle informačního zákona.

Skutečnosti vycházející z obsahu správního spisu

6. Žádostí o poskytnutí informace ze dne 5. 6. 2021 (dále jen „žádost z 5. 6. 2021“) požádal žalobce žalovaného o zveřejnění všech zápisů ze zasedání zastupitelstva obce Kamenný Přívoz, která proběhla v roce 2020, tedy č. 01/2020 až č. 06/2020, a dále zápisů ze zasedání č. 01/2021 a č. 02/2021 (dále jen „požadované informace“), a to „*způsobem, který umožňuje dálkový přístup*“.
7. V reakci na žádost z 5. 6. 2021 žalovaný opatřením ze dne 14. 6. 2021, č. j. 887/2021/OÚ/V, žalobci sdělil, že požadované informace si může vyzvednout na podatelně a vyzval ho k úhradě za kopie ve výši 304 Kč. Proti tomuto způsobu vyřízení žádosti z 5. 6. 2021 se žalobce bránil stížností na postup při vyřizování žádosti o informace podle § 16a informačního zákona ze dne 15. 6. 2021.
8. Součástí správního spisu je rovněž opatření žalovaného ze dne 6. 8. 2021, č. j. 1104/2021/OÚ/V, kterým žalovaný žalobci sděluje, že jelikož si požadované informace dosud nevyzvedl na podatelně, zasílá mu žalovaný tyto informace poštou, a vyzývá žalobce k zaslání požadované úhrady ve výši 304 Kč na účet žalovaného.
9. Dále je součástí správního spisu obálka s podacím razítkem ze dne 6. 8. 2021, na níž je jako adresát označen žalobce a jako odesílatel žalovaný a která je opatřena poštovním razítkem ze dne 10. 8. 2021 s poznámkou „10. – 26. 8. 2021 Nezastižen – oznámeno“ a poštovním razítkem ze dne 27. 8. 2021 s poznámkou, že zásilka byla vrácena z důvodu nevyzvednutí. S uvedenou obálkou je ve spise založen soubor zápisů zastupitelstva obce Kamenný Přívoz č. 01-06/2020 a č. 01-02/2021.
10. Krajský úřad rozhodl o stížnosti ze dne 15. 6. 2021 rozhodnutím ze dne 29. 11. 2021, č. j. 148044/2021/KUSK, tak, že snížil úhradu za poskytnutí informací na 0 Kč a uložil žalovanému zjednat nápravu poskytnutím požadovaných informací žalobci, a to do 15 dnů od doručení tohoto rozhodnutí. Rozhodnutí krajského úřadu s vyznačenou doložkou právní moci (29. 11. 2021) bylo dle razítka na doprovodném přípisu krajského úřadu ze dne 30. 11. 2021, č. j. 148800/2021/KUSK, doručeno žalovanému dne 7. 12. 2021.
11. Dne 8. 11. 2021 podal žalobce opakovanou žádost o poskytnutí informací, kterou požádal o požadované informace a dva další zápisy ze zasedání zastupitelstva obce Kamenný Přívoz (č. 03/2021 a č. 04/2021), přičemž požádal o „*zaslání informací výhradně elektronicky a o zveřejnění poskytnutých informací způsobem, který umožňuje dálkový přístup*“. Na tuto žádost reagoval žalovaný opatřením ze dne 12. 11. 2021, č. j. 1543/2021/OÚ/V, kterým žalobci sdělil, že o tyto informace již žádal a může si je vyzvednout na podatelně, přičemž ohledně zápisu ze zasedání zastupitelstva obce Kamenný Přívoz č. 03/2021 odkázal žalobce na internetové stránky obce. Proti tomuto vyřízení žádosti se žalobce opět bránil stížností na postup při vyřizování žádosti o informace podle § 16a informačního zákona. Součástí správního spisu je rovněž usnesení ze dne 21. 11. 2021, č. j. 1578/2021/OÚ/M, kterým starosta obce Kamenný Přívoz Ing. Prokop Mašek rozhodl podle § 14 odst. 3 správního řádu o vyloučení místostarosty obce Kamenný Přívoz PhDr. Radka Vokála z projednávání a rozhodování v řízeních vedených na základě podání žalobce pro podjatost vůči osobě žalobce.
12. Opatřením ze dne 22. 11. 2021, č. j. 1577/2021/OÚ/V, označeným jako „*Předložení stížnosti s námitkou podjatosti uplatněné úřední osobou*“ uvědomil starosta obce Kamenný Přívoz krajský úřad o skutečnostech nasvědčujících tomu, že by mohl být vyloučen z řízení, v nichž žalobce vystupuje jako účastník, a to pro podjatost vůči osobě žalobce. Současně dal krajskému úřadu podnět

k pověření jiného věcně příslušného podřízeného správního orgánu podle § 131 odst. 4 správního řádu.

Skutečnosti vycházející z dokazování

13. Opatřením ze dne 7. 11. 2022, č. j. 135867/2022/KUSK, krajský úřad k dotazu soudu mimo jiné sdělil, že o vyloučení starosty obce Kamenný Přívoz, o pověření jiného správního orgánu podle § 131 odst. 4 správního řádu ani o stížnosti proti sdělení žalovaného ze dne 12. 11. 2021 nerozhodl.
14. Z náhledu na internetové stránky obce Kamenný Přívoz (v sekci DOKUMENTY – Usnesení-zápisy zastupitelstva obce) soud zjistil [viz <http://www.kamennyprivoz.cz/usneseni/>], že jsou zde zveřejněny pouze zápisy z jednání zastupitelstva obce z roku 2020 (č. 01-06/2020). Z roku 2021 jsou zde zveřejněny pouze zápisy z jednání zastupitelstva obce č. 04-05/2021, jiné se zde nenacházejí, tj. ani žalobcem požadované zápisy č. 01-02/2021.
15. Další důkazy navržené žalobcem při jednání soud neprovedl, neboť předmětem projednávané věci je otázka vyřízení žádost z 5. 6. 2021, a provedení důkazů na podporu tvrzení týkajících se jiných řízení bylo proto nadbytečné.

Posouzení žaloby soudem

16. Soud ověřil, že žaloba byla podána včas, osobou k tomu oprávněnou a splňuje všechny formální požadavky na ni kladené. Prostředkem ochrany proti nečinnosti je při vyřizování žádosti o informace podle informačního zákona stížnost ve smyslu § 16a informačního zákona [srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu (dále jen „NSS“) ze dne 31. 3. 2016, č. j. 4 As 234/2014-99], kterou ve věci vyřízení žádosti z 5. 6. 2021 žalobce podal, přičemž o ní krajský úřad rozhodl rozhodnutím ze dne 29. 11. 2021. Jde tedy o žalobu věcně projednatelnou. Soud vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování soudu (§ 81 odst. 1 s. ř. s.).
17. Podle § 79 odst. 1 s. ř. s. se může ten, kdo bezvysledně vyčerpал prostředky, které procesní předpis platný pro řízení u správního orgánu stanoví k jeho ochraně proti nečinnosti správního orgánu, žalobou domáhat, aby soud uložil správnímu orgánu povinnost vydat rozhodnutí ve věci samé nebo osvědčení.
18. Podle § 4a odst. 1 informačního zákona, je-li informace poskytována na základě žádosti, poskytuje se ve formátech a jazycích podle obsahu žádosti o poskytnutí informace, včetně k ní se vztahujících metadat, pokud tento zákon nestanoví jinak. Povinný subjekt není povinen měnit formát nebo jazyk informace ani vytvářet k informaci metadata, pokud by taková změna nebo vytvoření metadat byly pro povinný subjekt nepřiměřenou zátěží; v tomto případě vyhoví povinný subjekt žádosti tím, že poskytne informaci ve formátu nebo jazyce, ve kterých byla vytvořena. Pokud je požadovaná informace součástí většího celku a její vynětí by bylo pro povinný subjekt nepřiměřenou zátěží, poskytne povinný subjekt takový celek v souladu s tímto zákonem. Pokud je to možné s přihlédnutím k povaze podané žádosti a způsobu záznamu požadované informace, poskytne povinný subjekt informaci v elektronické podobě.
19. Podle § 4a odst. 2 informačního zákona, je-li informace poskytována na základě žádosti, poskytuje se způsobem podle obsahu žádosti, zejména (a) sdělením informace v elektronické nebo listinné podobě, (b) poskytnutím kopie dokumentu obsahujícího požadovanou informaci, (c) poskytnutím datového souboru obsahujícího požadovanou informaci, (d) nahlédnutím do dokumentu obsahujícího požadovanou informaci, (e) sdělením dat prostřednictvím rozhraní informačního

systemu, nebo (f) umožněním dálkového přístupu k informaci, která se v průběhu času mění, obnovuje, doplňuje nebo opakovaně vytváří, nebo jejím pravidelným předáváním jiným způsobem.

20. Podle § 4a odst. 3 informačního zákona pokud způsob poskytnutí informace podle odstavce 2 není možný nebo by pro povinný subjekt představoval nepřiměřenou zátěž, vyhoví povinný subjekt žádosti tím, že poskytne informaci jiným způsobem umožňujícím její účinné využití žadatelem.
21. Soud se nejprve zabýval otázkou, zda je žalovaný pasivně (procesně) legitimovaný podle § 81 odst. 2 s. ř. s., neboť žalovaný to ve vyjádření k žalobě zpochybnil. Žalovaný má za to, že není pasivně legitimovaný, neboť není v dané věci povinný vydat rozhodnutí či osvědčení. S tím ale nelze souhlasit, neboť v kontextu informačního zákona je nutné sousloví „*povinnost vydat rozhodnutí nebo osvědčení*“ podle § 79 odst. 1, respektive § 81 odst. 2 s. ř. s., chápat tak, že „*soudem uložená povinnost zahrnuje jak možnost povinného subjektu rozhodnout o odmítnutí žádosti o poskytnutí informací, tak možnost žádosti plně vyhovět (tj. všechny požadované informace poskytnout), popřípadě možnost žádosti za zákonem stanovených podmínek částečně vyhovět a částečně rozhodnout o jejím odmítnutí*“ (srov. rozsudek NSS ze dne 29. 10. 2009, č. j. 4 Ans 8/2009-71). Dále žalovaný tvrdí, že není pasivně legitimován z důvodu podjatosti všech svých úředních osob. S ohledem na to, že tuto skutečnost oznámil krajskému úřadu a dal mu podnět k pověření jiného věcně příslušného podřízeného správního orgánu podle § 131 odst. 4 správního řádu, má žalovaný za to, že pasivně legitimovaným je krajský úřad. Z informací sdělených krajským úřadem však vyplývá, že krajský úřad o pověření jiného správního orgánu podle § 131 odst. 4 správního řádu nerozhodl, a proto žádná změna v příslušnosti k vyřízení žádosti z 5. 6. 2021 nenastala. Je přitom nepochybné, a ani sám žalovaný to nepopírá, že povinným subjektem podle § 2 informačního zákona je v projednávané věci právě žalovaný.
22. Vzhledem k tvrzení žalovaného, že se žádné nečinnosti nedopustil, jelikož žalobci požadované informace poskytl v souladu s § 4a informačního zákona, se soud dále zabýval otázkou, zda jednání žalovaného, které je předmětem žaloby, lze považovat za nečinnost.
23. Podle § 4a odst. 1 informačního zákona se informace na základě žádosti poskytuje ve formátech (čímž se rozumí podoba informace, tedy elektronická, listinná, zvuková, obrazová aj.) a jazycích podle obsahu žádosti o poskytnutí informace. V komentářové literatuře je tato formulace vykládána jako povinnost povinného subjektu *respektovat požadavek žadatele* (srov. např. Komentář k § 4a In: Jelínková, J., Tuháček, M. *Zákon o svobodném přístupu k informacím. Praktický komentář*. Praha: Wolters Kluwer, 2017, dostupné v systému ASPI). Výjimku z tohoto pravidla představují pouze případy, kdy by změna formátu informace byla pro povinný subjekt *nepřiměřenou zátěží*. Pouze je-li splněna tato podmínka, může povinný subjekt vyhovět žádosti tím, že poskytne informaci ve formátu či jazyce, ve kterých byla vytvořena. Je pravdou, že pojem nepřiměřené zátěže je „*nutné posuzovat individuálně podle podmínek žádosti osloveného povinného subjektu*“ (Komentář k § 4a [Poskytování informací na žádost] In: Furek, A., Rothanzl, L., Jirovec, T. *Zákon o svobodném přístupu k informacím. Komentář*. Praha: C. H. Beck, 2016, s. 262). Jedná-li se však o převedení informací, jimiž povinný subjekt disponuje pouze v listinné podobě, do podoby elektronické, shoduje se soud se závěry Krajského soudu v Ústí nad Labem uvedenými v rozsudku ze dne 20. 9. 2016, č. j. 15 A 78/2016-33. Z něj vyplývá, že „*pokud žalobce podal žádost o poskytnutí informace elektronicky a žalovaný jakožto povinný subjekt disponuje skenovacím zařízením, které umožňuje převést požadované informace z listinné podoby do podoby elektronické, je žalovaný povinen poskytnout žalobci požadované informace v elektronické podobě*“, neboť má-li žalovaný k dispozici skenovací zařízení, nebude pro něj převedení informací do elektronické formy zpravidla nepřiměřenou zátěží. Lze tak shrnout, že pouhá skutečnost, že povinný subjekt nedisponuje požadovanou informací v elektronické podobě, neznamená, že požadavek žadatele na poskytnutí informace v elektronické podobě je pro povinný subjekt nepřiměřenou zátěží. Případné (velmi výjimečné) skutečnosti svědčící o tom, že převedení informací do elektronické podoby představuje pro povinný subjekt nepřiměřenou zátěž, by měly být ze strany povinného subjektu řádně zdůvodněny. V projednávané věci však žalovaný žádné

relevantní skutečnosti v tomto směru neuvedl a žádné okolnosti svědčící o existenci nepřiměřené zátěže nevyplývají ani z obsahu spisového materiálu, který žalovaný soudu předložil.

24. Uvedené platí obdobně i pro způsob poskytnutí informace. I v tomto případě komentářová literatura dovozuje povinnost povinného subjektu respektovat požadavek žadatele na způsob poskytnutí informace (srov. např. Komentář k § 4a [Poskytování informací na žádost] In: Furek, A., Rothanzl, L., Jirovec, T. *Zákon o svobodném přístupu k informacím. Komentář*. Praha: C. H. Beck, 2016, s. 271). Podle § 4a odst. 3 informačního zákona nemusí povinný subjekt akceptovat žadatelem zvolený způsob poskytnutí informace, pouze pokud by takový způsob *nebyl možný* nebo by pro povinný subjekt představoval *nepřiměřenou zátěž*. V této souvislosti je třeba připomenout, že výčet v § 4a odst. 2 informačního zákona není taxativní, nýbrž demonstrativní. Žadatel tak není tímto výčtem omezen a může žádat i jiný způsob poskytnutí informací. Nelze tak bez dalšího uzavřít, že jen proto, že žalobcem požadovaný způsob poskytnutí požadovaných informací je „*mimo zákon*“, jsou splněny podmínky pro postup podle § 4a odst. 3 informačního zákona.
25. Z výše uvedeného plyne, že žalobce měl právo určit formu a způsob poskytnutí informací, jichž se po žalovaném dožadoval. Jestliže žalovaný tento požadavek ignoroval (aniž by svůj postup opřel o zákonný důvod) a snažil se požadované informace žalobci poskytnout v jiné formě a odlišným způsobem, nelze žádost z 5. 6. 2021 považovat za vyřízenou. Způsob, jakým žalovaný přistoupil k vyřízení žádosti z 5. 6. 2021, není v souladu s informačním zákonem, a nelze jej proto považovat za úplné vyřízení žádosti o informace. Částečné vyřízení žádosti o informace, aniž by o zbytku žádosti bylo vydáno rozhodnutí o odmítnutí, je přitom třeba považovat za nečinnost (srov. rozsudek NSS ze dne 25. 11. 2011, č. j. 7 Ans 5/2011-104). Nelze tedy přisvědčit argumentaci žalovaného, že požadované informace žalobci poskytl v souladu s informačním zákonem, a nemohl se proto dopustit nečinnosti. Není zároveň namístě, aby se povinný subjekt při vyřizování žádosti o poskytnutí informací zabýval tím, zda má žadatel k volbě určité formy či způsobu poskytnutí informací legitimní důvody, jelikož žadatel podle informačního zákona není povinen žádost o informace jakkoliv odůvodňovat. To platí zvláště tehdy, požaduje-li informace v elektronické formě, kterou informační zákon zakotvuje jako preferovanou formu poskytování informací (srov. §4a odst. 1 informačního zákona *in fine*).
26. V této souvislosti soud připomíná, že podle § 5 odst. 3 informačního zákona zveřejní povinný subjekt do 15 dnů od poskytnutí informací na žádost tyto informace *způsobem umožňujícím dálkový přístup*. Povinné subjekty tak mají ze zákona povinnost mít technické prostředky ke zveřejňování poskytnutých informací způsobem umožňujícím dálkový přístup. Jinými slovy, i kdyby žalobce chtěl poskytnout požadované informace v listinné podobě jejich zasláním na doručovací adresu, měl by žalovaný i v takovém případě povinnost zveřejnit tyto informace způsobem umožňujícím dálkový přístup. Požadavek žalobce, který se domáhal poskytnutí požadovaných informací způsobem umožňujícím dálkový přístup, proto nelze považovat za nemožný či nepřiměřený. Ostatně případy, kdy bude tento požadavek představovat pro povinný subjekt nepřiměřenou zátěž, budou spíše výjimečné. Jestliže proto zákon počítá s tím, že povinné subjekty jsou povinny poskytnuté informace zveřejňovat způsobem umožňujícím dálkový přístup, žalovaný musel být schopen zveřejnit požadované informace tímto způsobem.
27. Ačkoliv rozhodnutí krajského úřadu označilo způsob, jakým žalovaný žádost z 5. 6. 2021 vyřídil, za chybný a nařídilo žalovanému zjednat nápravu poskytnutím informace ve stanovené lhůtě, žalovaný na rozhodnutí krajského úřadu nijak (a to ani vydáním odmítavého rozhodnutí), nereagoval. Žalovaný zůstal po vydání rozhodnutí krajského úřadu ve vztahu k žádosti z 5. 6. 2021 nečinný.
28. Pro úplnost soud dodává, že navzdory tvrzení žalovaného, že zápisy ze zasedání zastupitelstva pravidelně zveřejňuje na svých internetových stránkách, z provedeného dokazování (srov. bod 13 tohoto rozsudku) plyne, že požadované informace v žalobcem stanoveném rozsahu ke dni rozhodnutí soudu takto zveřejněny nebyly. Navíc, i kdyby se toto tvrzení zakládalo na pravdě,

nebylo by možné takové dodatečné zveřejnění informace bez jejího současného poskytnutí žalobci považovat za řádné vyřízení žádosti z 5. 6. 2021, neboť z ničeho nevyplývá, že by žalovaný žalobce o takovém způsobu vyřízení jeho žádosti informoval. Informační zákon v § 6 upravuje vyřízení žádosti o poskytnutí informace odkazem na zveřejněnou informaci. Podle jeho odstavce 1, pokud žádost o poskytnutí informace směřuje k poskytnutí zveřejněné informace, může povinný subjekt místo poskytnutí informace sdělit žadateli údaje umožňující vyhledání a získání zveřejněné informace, zejména odkaz na internetovou stránku, kde se informace nachází. Soud tak dospěl k závěru, že obdobně v případě vyřízení žádosti o poskytnutí *dosud nezveřejněné* informace musí povinný subjekt odkazem na tuto (nově již zveřejněnou) informaci žadateli sdělit, kde byla zveřejněna a kde se nachází.

29. Z výše uvedených důvodů soud shledal žalobu důvodnou.
30. Žalobce se původně žalobou domáhal též toho, aby soud žalovanému uložil, aby do 3 měsíců od nabytí právní moci rozsudku zajistil odpovídající školení pro osoby odpovědné za zpracování žádostí podle informačního zákona a toto soudu doložil. Tomuto požadavku žalobce soud nemohl vyhovět, jelikož vydání takového rozhodnutí mu zákon neumožňuje. Soud může v řízení o žalobě na ochranu proti nečinnosti podle § 79 a násl. s. ř. s. svým rozsudkem pouze uložit správnímu orgánu povinnost vydat rozhodnutí ve věci samé a stanovit k tomu přiměřenou lhůtu, o čemž byl žalobce ostatně soudem již poučen. Tuto výrokovou možnost soud tímto rozsudkem vyčerpal a nepřísluší mu ukládat žalovanému další opatření k nápravě.

Závěr a rozhodnutí o náhradě nákladů řízení

31. Vzhledem k uvedenému soud podle § 81 odst. 2 s. ř. s. žalovanému uložil povinnost rozhodnout ve věci žádosti z 5. 6. 2021. K tomu soud stanovil žalovanému lhůtu 15 dnů s ohledem na § 81 odst. 2 s. ř. s. *in fine* ve spojení s § 14 odst. 5 písm. d) informačního zákona.
32. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalovaný nebyl v řízení úspěšný, právo na náhradu nákladů řízení proto nemá. Žalobci, který byl procesně plně úspěšný, soud přiznal náhradu nákladů řízení ve výši 2 000 Kč, přičemž tato částka sestává pouze ze zaplaceného soudního poplatku za žalobu. Náhradu nákladů řízení v celkové výši 2 000 Kč je žalovaný povinen uhradit podle § 142 odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů ve spojení s § 64 s. ř. s. k rukám žalobce, a to ve lhůtě 30 dnů od právní moci rozsudku (§ 54 odst. 7 s. ř. s.).

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů je stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 4. ledna 2023

Mgr. Ing. Petr Šuránek, v. r.
předseda senátu